

Tõkendus:

Minu isa (Tõnu D) kaupmees
sünd. aast 1834) räägib
järel, siis waps ütleb, just
järgmiselt: Ma olis umbes
14-15 aastane poisike, kui
ma teistega ühes Riim mõisa
wälja ääres maanda, pealt
lund roo kisin; minu isa,
ühes oli ka, "Kurelt" (pere
nimi, Riim) ühes poisid nimaga
Tõnu, (liignimi nimetamata)
lund roo kimas. Kure Tõnu
leidis maanda, pealt lume,
just Tuma la kuis, ning
müüis selle ühe tee näijalle
paari. Kopiku üst ära. Pärast
hakkas ta oma leidu, just ka teiste
kõnelema. Siis seilisid kuis

"Kas oli, juur, Tuma la ka."
"Kure Tõnu wõttis;" Et ka,
olnud juur, aga ta olud wõtta
ka, agata oli na-" Ma siis
ta oli paras." ütlesid teised,
ning sealt olla sõna wälja
lagunenud:

271.

"Paras, just nagu Kure Tõnu
Tuma la."

Kui mõni, waga pikamisi
käib:

272.

"Wenib just nagu täi, tõrwas."

Kuidas täi ütleb:

273.

"Kurikaps ei kumalagi, pajas aga
pajum; aga sauna lei, seon
mo kinge, wõlja."

Kui mõni, wälgel lina kist kuis,
mööda läheb, siis teatakse: